

EVROPSKÁ ÚMLUVA O PŘEDÁVÁNÍ TRESTNÍHO ŘÍZENÍ

z 15. května 1972 (č. 551/1992 Sb., č. 147/1993 Sb.)

VÝHRADY A PROHLÁŠENÍ¹⁾

ke dni 10. listopadu 2010

(neoficiální překlad)

ALBÁNIE

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 4. dubna 2000 - originál anglicky

Výhrada

Článek 41

S odkazem na Přílohu I, písmena a, b, c, a g prohlašuje Albánská republika, že si vyhrazuje právo:

- zamítnout žádost o řízení, pokud bude toho názoru, že trestný čin je čistě náboženským trestným činem;
- zamítnout žádost o řízení pro čin, za který může podle jejího vlastního práva být sankce uložena pouze správním orgánem;
- nepřijmout článek 22;
- nepřijmout článek 23;
- nepoužívat článek 30 a 31, pokud jde o čin, za který může podle jejího vlastního práva nebo podle práva předemětného jiného státu být sankce uložena pouze správním orgánem.

Prohlášení

Článek 18

V souladu s článkem 18, odstavcem 2 Úmluvy Albánská republika prohlašuje, že žádosti a jakékoli jiné dokumenty s nimi související, které nejsou vyhotoveny v některém z úředních jazyků Rady Evropy, mají být opatřeny překladem do jazyka albánského nebo do jednoho z těchto jazyků.

Článek 41

S odkazem na druhý odstavec Přílohy II bude pojem „občan“ pro účely této Úmluvy znamenat albánské občany, jakož i bezdomovce se stálým bydlištěm v Albánii a osoby s dvojitým občanstvím v případě, že jedno z nich je albánské.

ARMÉNIE

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 17. prosince 2004 - originál anglicky

Výhrada

Článek 41

V souladu s článkem 41, odstavce 1 Úmluvy Arménská republika prohlašuje, že využívá práva učinit výhrady stanovené v odstavcích a, b, c, d, e, f, a g Přílohy I.

Prohlášení

Článek 13

V souladu s článkem 13, odstavce 3 Úmluvy Arménská republika prohlašuje, že žádosti o převzetí trestního řízení budou zaslány a přijímány prostřednictvím:

- a) Generální prokuratury Arménské republiky, předtím, než je věc předána soudu,
- b) Ministerstvu spravedlnosti Arménské republiky v řízení před soudem.

Článek 18

V souladu s článkem 18, odstavce 2 Úmluvy Arménská republika prohlašuje, že žádosti a související dokumenty mají být opatřeny úředním překladem do některého z úředních jazyků Rady Evropy anebo do arménského jazyka.

Článek 41

V souladu s Přílohou II Úmluvy prohlašuje Arménská republika, že pojem „občan“ pro ni znamená osobu, která je občanem Arménské republiky v souladu a osobu, která má statut uprchlíka.

¹⁾ Mimo členské státy Evropské unie a státy zapojené do užší schengenské spolupráce a jejich zámořská a závislá území. Rozlišení mezi výhradami a prohlášeními je založeno na označení těchto úkonů na internetových stránkách depozitáře (Rada Evropy), které je učinily, nikoli na jejich obsahu. V některých případech tak mohou být mezi prohlášeními uvedeny i úkony, které jsou ve skutečnosti výhradami.

ČESKÁ REPUBLIKA

Výhrada obsažená ve verbální nótě stálé mise České a Slovenské Federativní Republiky ze dne 13. února 1992, která byla předána generálnímu tajemníkovi při podpisu dne 13. února 1992, a potvrzená v dopise ministra zahraničních věcí České republiky ze dne 1. ledna 1993, který byl zaregistrován v Generálním sekretariátu dne 2. ledna 1993 - originál anglicky

Články 22 a 23

Články 22 a 23 nebudou přijaty.

Prohlášení obsažené ve verbální nótě stálého zástupce České republiky ze dne 15. března 1994, která byla zaregistrována v Generálním sekretariátu dne 16. března 1994 - originál anglicky

Článek 13²⁾

Žádosti uvedené v Evropské úmluvě o předávání trestního řízení se adresují Nejvyššímu státnímu zastupitelství České republiky předtím, než je věc předána soudu, a Ministerstvu spravedlnosti České republiky poté, co je věc předána soudu.

Bývalá jugoslávská republika

MAKEDONIE

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 29. listopadu 2004 - originál anglicky

Článek 18

V souladu s článkem 18, odstavce 2 Úmluvy Makedonie prohlašuje, že žádosti a související dokumenty, které nejsou opatřeny překladem do některého z úředních jazyků Rady Evropy, mají být opatřeny překladem do angličtiny anebo francouzštiny.

MOLDAVSKO

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 23. ledna 2007 - originál anglicky

Výhrada

Článek 41

V souladu s článkem 41, odstavcem 1 Moldavská republika prohlašuje, že:

- odmítne žádost o řízení, pokud bude toho názoru, že trestný čin je trestným činem čistě náboženským (Příloha I.a);
- odmítne žádost o řízení pro čin, za nějž mohou v souladu s jeho vlastním právem být sankce uloženy pouze správním orgánem (Příloha I.b);
- nepoužije články 30 a 31 (Příloha I.g) pro čin, za nějž mohou v souladu s jeho vlastním právem anebo právem příslušného státu být sankce uloženy pouze správním orgánem (Příloha I.g).

Prohlášení

Článek 13

V souladu s článkem 13, odstavce 3 Moldavská republika prohlašuje, že žádosti podle této Úmluvy formulované v průběhu trestního řízení mají být adresovány Generální prokuratuře, a žádosti podle této Úmluvy formulované v průběhu řízení před soudem mají být adresovány Ministerstvu spravedlnosti.

Článek 18

V souladu s článkem 18, odstavce 2 Moldavská republika prohlašuje, že žádosti formulované podle této Úmluvy a příkládané dokumenty mají být zaslány moldavským orgánům spolu s překladem do moldavštiny nebo do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy.

Článek 40

V souladu s článkem 40, odstavce 1 Moldavská republika prohlašuje, že do úplného obnovení územní celistvosti Moldavské republiky budou ustanovení Úmluvy aplikovatelná jen na území kontrolovaném orgány Moldavské republiky.

²⁾ Nahrazuje prohlášení obsažené ve verbální nótě stálé mise České a Slovenské Federativní Republiky ze dne 13. února 1992, která byla předána generálnímu tajemníkovi při podpisu dne 13. února 1992, a potvrzená v dopise ministra zahraničních věcí České republiky ze dne 1. ledna 1993, který byl zaregistrován v Generálním sekretariátu dne 2. ledna 1993.

Text původního prohlášení - originál anglicky:

„Žádosti uvedené v Evropské úmluvě o předávání trestního řízení se adresují Generální prokuratuře České a Slovenské Federativní Republiky předtím, než je věc předána soudu, a Ministerstvu spravedlnosti České republiky nebo Ministerstvu spravedlnosti Slovenské republiky poté, co je věc předána soudu.“

Článek 41

V souladu s článkem 41, odstavcem 1, přílohy II Moldavská republika prohlašuje, že pojem „příslušník“ znamená občana Moldavské republiky, a dále cizince nebo osoba bez státní příslušnosti s trvalým pobytem na území Moldavské republiky.

RUSKO

Výhrady a prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 26. června 2008 - originál anglicky

Výhrady

Článek 41

Ruská federace si v souladu s Přílohou I. g Úmluvy vyhrazuje právo nepoužít článku 30 a 31 pro čin, za nějž mohou v souladu s právem jiné smluvní strany být sankce uloženy pouze správním orgánem (Příloha I.g).

Ruská federace v souladu s Přílohou I. h Úmluvy prohlašuje, že bude používat část V Úmluvy do té míry, aby byla respektována zásada „ne bis in idem“.

Prohlášení

Článek 8

Ruská federace vychází ze skutečnosti, že ustanovení článku 8 Úmluvy budou používány s ohledem na terminologii používanou v legislativě Ruské federace upravujícím trestní řízení.

Článek 11

Ruská federace vychází ze skutečnosti, že ustanovení článku 11 Úmluvy a přílohy I. Úmluvy musí být použity za účelem zajištění odpovědnosti za spáchání trestných činů.

Článek 13

Ruská federace prohlašuje v souladu s článkem 13, odstavce 3 Úmluvy, že v případech předávání trestního řízení komunikuje je příslušným orgánem Generální prokuratura Ruské federace.

Článek 18

V souladu s článkem 18, odstavce 2 Úmluvy Ruská federace prohlašuje, že žádosti o převzetí trestního řízení a související dokumenty musí být opatřeny překladem do ruštiny.

Články 11, 30

Ruská federace vychází ze skutečnosti, že zákony Ruské federace neobsahují pojem „trestný čin politické povahy“, který je používán v článku 11 písm. d) a v článku 30, odstavce 1 Úmluvy. Ve všech případech rozhodování o předání trestního řízení nebude Ruská federace na základě vzájemnosti za trestné činy politické povahy považovat mimo jiné následující trestné činy:

- a) trestné činy proti lidskosti podle čl. II. a III. Úmluvy o zabránění a trestání zločinu genocidia z 9. prosince 1948, podle čl. II. a III. Mezinárodní úmluvy o potlačení a trestání zločinu apartheidu z 30. listopadu 1973, a čl. 1 a 4 Úmluva proti mučení a jinému krutému nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání z 10. prosince 1984,
- b) trestné činy podle čl. 50 Ženevské úmluvy o zlepšení osudu raněných a nemocných příslušníků ozbrojených sil v poli z 12. srpna 1949, podle čl. 51 Ženevské úmluvy o zlepšení osudu raněných, nemocných a trosečníků ozbrojených sil na moři z 12. srpna 1949, podle čl. 130 Ženevské úmluvy o zacházení s válečnými zajatci z 12. srpna 1949, podle čl. 147 Ženevské úmluvy o ochraně civilních osob za války z 12. srpna 1949, podle čl. 85 Dodatkového protokolu k Ženevským úmluvám z 12. srpna 1949 o ochraně obětí mezinárodních ozbrojených konfliktů (Protokol I) z 8. června 1977 a podle čl. 1 a 4 Dodatkového protokolu k Ženevským úmluvám z 12. srpna 1949 o ochraně obětí ozbrojených konfliktů nemajících mezinárodní charakter (Protokol II) z 8. června 1977,
- c) trestné činy specifikované v Úmluvě o potlačení protiprávního zmocnění se letadel z 16. prosince 1970, Úmluvě o potlačení protiprávních činů ohrožujících bezpečnost civilního letectví z 23. září 1971 a v Protokolu o boji s protiprávními činy násilí na letištech sloužících mezinárodnímu civilnímu letectví, doplňující Úmluvu o potlačování protiprávních činů ohrožujících bezpečnost civilního letectví, přijatou v Montrealu 23. září 1971,
- d) trestné činy specifikované v Úmluvě o zabránění a trestání trestných činů proti osobám požívajícím mezinárodní ochrany včetně diplomatických zástupců ze 14. prosince 1973,
- e) trestné činy specifikované v Evropské úmluvě o potlačování terorizmu z 27. ledna 1977,
- f) trestné činy specifikované v Mezinárodní úmluvě proti braní rukojmí z 17. prosince 1979,
- g) trestné činy specifikované v Úmluvě o fyzické ochraně jaderného materiálu z 3. března 1980,
- h) trestné činy specifikované v Úmluvě o potlačování protiprávních činů proti bezpečnosti námořní plavby z 10. března 1988 a v Protokolu o potlačování protiprávních činů proti bezpečnosti pevných plošin umístěných na pevninské mělčině z 10. března 1988,
- i) trestné činy specifikované v Úmluvě proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami z 20. prosince 1988,

- j) trestné činy specifikované v Úmluvě o bezpečnosti OSN a jejího personálu z 9. prosince 1994,
- k) trestné činy specifikované v Úmluvě proti bombovému terorizmu z 15. prosince 1997,
- l) trestné činy specifikované v Úmluvě o potlačení financování terorizmu z 9. prosince 1999,
- m) trestné činy specifikované v Úmluvě OSN proti mezinárodnímu organizovanému zločinu z 15. listopadu 2000 a v jejich Protokolech,
- n) jiné obdobné trestné činy specifikované v mezinárodních smlouvách v případě, že Ruská federace je smluvní stranou těchto mezinárodních smluv.

TURECKO

Výhrada učiněná při podpisu Úmluvy dne 16. června 1974, která byla potvrzena dopisem stálého zástupce Turecka ze dne 27. října 1978, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny téhož dne - originál francouzsky

Články 11 a 26

V souladu s článkem 41 využívá turecká vláda výhrad umožněných v písmenech a a f Přílohy I k této Úmluvě.

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Turecka ze dne 27. října 1978, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny téhož dne - originál francouzsky

Článek 13

V souladu s článkem 13, odstavcem 3 se žádost o úkony a sdělení nezbytná pro používání Úmluvy zasílají diplomatickými cestami.

Článek 18

V souladu s článkem 18, odstavcem 2 si Turecko vyhrazuje právo požadovat, aby žádosti učiněné při používání Úmluvy byly opatřeny překladem do turečtiny.

Výhrada obsažená ve druhém dopise stálého zástupce Turecka ze dne 27. října 1978, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny téhož dne - originál francouzsky

Turecká vláda při ratifikaci Evropské úmluvy o předávání trestního řízení prohlašuje, že se necítí býti vázána provádět ustanovení uvedené Úmluvy ve vztahu k řecké kyperské správě, která není ústavně oprávněna sama o sobě reprezentovat Kyperskou republiku³⁾.

UKRAJINA

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce ze dne 31. ledna 2000, který byl zaregistrován v Generálním sekretariátu dne 1. února 2000 - originál francouzsky

Článek 13

Ministerstvo spravedlnosti Ukrajiny (v případech žádostí soudů) a Generální prokuratura Ukrajiny (v případech žádostí orgánů přípravného vyšetřování) jsou orgány uvedenými v článku 13, odstavci 1 Úmluvy.

³⁾ Poznámka sekretariátu: Oznámení o výše uvedené výhradě zmiňuje rozhodnutí přijaté výborem ministrů v únoru 1976 na 254. schůzce zástupců ministrů. Toto rozhodnutí se týká identické výhrady učiněné tureckou vládou při ratifikaci sedmi úmluv a dohod dne 19. prosince 1975 a zní takto:

„Zástupci, ve světle pokračující diskuse a s odkazem výlučně na procedurální aspekty uložení sedmi ratifikačních listin, zvážili, že generální tajemník by měl s platností od 19. prosince 1975 přistoupit k registraci těchto ratifikačních listin předkládaných stálým zástupcem Turecka dopisy ze dne 19. prosince 1975 a oznámit ji vládám členských států s tím, že registrace výhrad generálním tajemníkem nebude mít žádný vliv na jejich platnost.

Výše uvedené rozhodnutí žádným způsobem neovlivní postavení vlády Kyperské republiky ve výboru ministrů Rady Evropy.“